

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/41/2015
Identifikačné číslo spisu: 5013200921
Dátum vydania rozhodnutia: 30.11.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:5013200921.4

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky Mgr. B. A., bytom O., zastúpenej JUDr. Mgr. Štefanom Buchom, advokátkom so sídlom Námestie M. R. Štefánika 1, Žilina, ustanoveným Centrom právnej pomoci, proti odporkyni Sociálnej poisťovni, ústrediu, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 15. decembra 2014, č. k. 25Sd/290/2013-83, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline z 15. decembra 2014, č. k. 25Sd/290/2013-83, p o t v r d z u j e .

Účastníkom konania náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline uznesením z 15. decembra 2014, č. k. 25Sd/290/2013-83, rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že uznesením z 29. mája 2014, č. k. 25Sd/290/2013-67, krajský súd zastavil konanie podľa § 250d ods. 3 v spojení s §250 h ods. 2 a § 250l ods. 2 O.s.p. v dôsledku späťvzatia návrhu navrhovateľkou a odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania vo výške 415,40 € na účet jej právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Na odvolanie odporkyne Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 29. októbra 2014, sp. zn. 9So/101/2014 uznesenie krajského súdu z 29. mája 2014, č. k. 25Sd/290/2013-67, v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Krajský súd po opätovnom posúdení nároku na trovy konania uviedol, že svojím návrhom zo 17.10.2013 sa navrhovateľka domáhala preskúmania rozhodnutia odporkyne z 02. septembra 2013 o zamietnutí žiadosti navrhovateľky o zvýšenie sumy invalidného dôchodku podľa § 263 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov a podľa § 29 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov. Uvedeným rozhodnutím odporkyňa súčasne rozhodla o priznaní invalidného dôchodku navrhovateľke podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. od 23. mája 2013 v sume 170,50 € mesačne s tým, že podľa § 263a ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z. jej od

23. mája 2013 zaniká nárok na doteraz vyplácaný invalidný dôchodok (čiastočný invalidný dôchodok priznaný podľa zákona účinného do 31.12.2013) v nižšej sume 124,70 € mesačne.

V priebehu preskúvacieho konania pri opätovnom posúdení zdravotného stavu, na základe ňou predložených nových lekárskeho nálezov z 23. júla 2013, zo 06. decembra 2013 a z 31. januára 2014 bolo preukázané zhoršenie zdravotného stavu navrhovateľky, odôvodňujúce od 01. januára 2014 zvýšenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na 75%. Z toho dôvodu odporkyňa znovu rozhodla o nároku navrhovateľky na zvýšenie invalidného dôchodku rozhodnutím č. XY z 19. mája 2014. Súčasne rozhodnutím č. XY z 19. mája 2014 odporkyňa zrušila svoje rozhodnutie z 02. septembra 2013. Okolnosť, že navrhovateľka predložila odporkyňi lekárske nálezy z 23. júla 2013, zo 06. decembra 2013 a z 31. januára 2014 až po vydaní opravným prostriedkom napadnutého rozhodnutia, krajský súd vyhodnotil ako okolnosť, že odporkyňa nezavinila zastavenie konania. K zastaveniu predmetného konania podľa jeho názoru nedošlo pre správanie sa odporkyne, nakoľko táto v čase vydania napadnutého rozhodnutia nemala k dispozícii lekárske nálezy z 23. júla 2013, zo 06. decembra 2013 a z 31. januára 2014 a k rovnakému postupu odporkyne by došlo aj na základe dodatočného návrhu navrhovateľky na zvýšenie invalidného dôchodku na základe novo predložených lekárskeho nálezov, preto súd vzhľadom na okolnosti, za ktorých došlo k zmene v posúdení zdravotného stavu navrhovateľky, od akého dátumu prišlo k zmene jej invalidity a následne k vydaniu rozhodnutia, na základe ktorého navrhovateľka vzala späť svoj opravný prostriedok, dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky podľa § 146 ods. 2 vety druhej O.s.p.

Uznesenie krajského súdu napadla navrhovateľka. Namietala, že jej návrh na preskúmanie rozhodnutia odporkyne bol podaný dôvodne, čoho dôkazom je skutočnosť, že odporkyňa svoje rozhodnutie z 02. septembra 2013 zrušila svojím rozhodnutím č. XY z 19. mája 2014 v rámci autoremedúry. Uviedla, že správnosť rozhodnutí odporkyne z 19. mája 2014 nenapadla zo zdravotných dôvodov, pretože jej účasť na súdnych konaniach zle pôsobí na psychiku. Poukázala aj na okolnosť, že pri posúdení jej zdravotného stavu dňa 16.04.2014 nebol prítomný jej právny zástupca, ktorý nebol odporkyňou predvolaný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie v súlade s § 214 ods. 2 písm. c/ O.s.p. bez nariadenia pojednávania, a dospel jednomyselne k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Z dávkového spisu odporkyne vyplýva, že navrhovateľka bola poberateľkou invalidného dôchodku z dôvodu invalidity, uznanej pre 60% mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť (ďalej aj „miera poklesu“).

Z opravného prostriedku navrhovateľky zo dňa 17.10.2013 vyplýva, že navrhovateľka sa domáhala preskúmania rozhodnutia odporkyne č. XY zo dňa 03.09.2013, ktorým bola zamietnutá jej žiadosť o zvýšenie invalidného dôchodku. Nesúhlasila s posúdením jej zdravotného stavu a mierou poklesu určenou posudkovým lekárom pred vydaním rozhodnutia odporkyne zo dňa 03.09.2013. Z podaného opravného prostriedku je zrejmé, že navrhovateľka sa domáhala zvýšenia invalidného dôchodku už od 01.01.2006, resp. od podania žiadosti o zvýšenie invalidného dôchodku z 21.01.2013. Z rozhodnutia odporkyne I z 19.05.2014 vyplýva, že vyšší invalidný dôchodok z dôvodu vyššej - 75% miery poklesu bol navrhovateľke priznaný až od 01.01.2014. Priznanie nároku na invalidný dôchodok od 01.01.2014 preto nemožno považovať za úplne vyhovie opravnému prostriedku vo vzťahu k požiadavkám navrhovateľky. Odporkyňi nemožno pričítať zavinenie na zastavení konania, keďže nezmenila svoje rozhodnutie v tom zmysle, že by priznala navrhovateľke invalidný dôchodok už (aspoň) odo dňa podania

žiadosti o zvýšenie invalidného dôchodku (21.01.2013). Priznanie invalidného dôchodku od 01.01.2014 bolo dôsledkom nepriaznivého vývoja (zhoršenia) zdravotného stavu navrhovateľky, preukázaného novo predloženými lekáorskými nálezmi z 23. júla 2013, zo 06. decembra 2013 a z 31. januára 2014 oproti stavu konštatovanému v posudku posudkového lekára z 23.05.2013, a teda dôsledkom až následného vzniku invalidity podľa § 29 ods. 3 písm. a/ zákona č. 100/1988 Zb., ako aj invalidity podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. z dôvodu zvýšenia miery poklesu o 75% dňom 01.01.2014.

Keďže nebolo možné konštatovať, že zastavenie konania zavinila odporkyňa, neprichádzala do úvahy aplikácia § 146 ods. 2 O.s.p. Odvolacia námietka navrhovateľky, že nepodala návrh na preskúmanie rozhodnutí odporkyne z 19. mája 2014 zo zdravotných dôvodov a že odporkyňa zrušila svoje rozhodnutie z 03.09.2013 v rámci autoremedúry, nie je podstatná, lebo bolo na rozhodnutí navrhovateľky, či svoj opravný prostriedok zoberie späť, alebo či na ňom, teda na priznaní, resp. zvýšení invalidného dôchodku od skoršieho dátumu bude trvať. Konanie nebolo zastavené podľa § 250o O.s.p. z dôvodu, že by správny orgán vydaním nového rozhodnutia vyhovel návrhu v celom rozsahu, ale podľa § 250d ods. 3 O.s.p. na základe späťvzatia opravného prostriedku ako dispozitívneho úkonu navrhovateľky.

Z uvedených dôvodov prvostupňový súd správne rozhodol, keď žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal a preto odvolací súd uznesenie krajského súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá a § 250l ods. 2 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Podľa § 224 O.s.p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1, § 149 ods. 2 a § 250k ods. 1 O.s.p., lebo v odvolacom konaní navrhovateľka nebola úspešná a úspešnej odporkyni náhradu trov konania nepriznal, keďže jej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.